

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

22. prosince 2010*

Ve věci C-393/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (Česká republika) ze dne 16. září 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 5. října 2009, v řízení

Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany

proti

Ministerstvu kultury,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (zpravodaj), J. Malenovský a T. von Danwitz, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

* Jednací jazyk: čeština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. září 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Bezpečnostní softwarovou asociaci – Svaz softwarové ochrany I. Juřenou, advokátem,

- za českou vládu M. Smolkem a D. Hadrouškem, jako zmocněnci,

- za finskou vládu J. Heliskoskim, jako zmocněncem,

- za Evropskou komisi H. Krämerem a P. Ondrůškem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. října 2010,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 122, s. 42; Zvl. vyd. 17/01, s. 114) a čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Bezpečnostní softwarovou asociací – Svazem softwarové ochrany (dále jen „BSA“) a Ministerstvem kultury ve věci odmítnutí tohoto ministerstva udělit BSA oprávnění k výkonu kolektivní správy majetkových autorských práv k počítačovým programům.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 3 Podle čl. 10 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která je přílohou 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a která byla schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES

ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80, dále jen „Dohoda TRIPS“):

„Počítačové programy, ať již ve zdrojovém nebo strojovém kódu, budou chráněny jako literární díla podle Bernské úmluvy [(Pařížský akt ze dne 24. července 1971), ve znění vyplývajícím ze změn ze dne 28. září 1979 (dále jen ‚Bernská úmluva‘)].“

Právní úprava Unie

Směrnice 91/250

- 4 Sedmý, desátý a jedenáctý bod odůvodnění směrnice 91/250 znějí následovně:

„vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice se ‚počítačovým programem‘ rozumí programy v jakékoliv formě, včetně těch, které jsou součástí technického vybavení (hardware); že tento výraz zahrnuje rovněž přípravné koncepční práce vedoucí k vytvoření [k vývoji] počítačového programu za podmínky, že povaha těchto prací v pozdější etapě umožní vytvoření počítačového programu;

[...]

vzhledem k tomu, že počítačový program je určen ke komunikaci a spolupráci s ostatními prvky počítačového systému a s uživateli; že za tímto účelem je nezbytné logické a případně i fyzické propojení a interakce umožňující náležitě fungování veškerých prvků programového a technického vybavení s jiným programovým a technickým vybavením i s uživateli;

vzhledem k tomu, že části programu, které toto vzájemné propojení a interakci mezi jednotlivými prvky programového a technického vybavení umožňují, jsou obecně nazývány „rozhraní“

5 Článek 1 směrnice 91/250 stanoví:

„1. V souladu s ustanoveními této směrnice chrání členské státy počítačové programy autorskými právy stejně jako [chrání členské státy počítačové programy autorským právem jako] literární díla ve smyslu Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl. Pro účely této směrnice se „počítačovým programem“ rozumí i přípravný koncepční materiál.

2. Ochrana podle této směrnice se vztahuje na vyjádření počítačového programu v jakékoliv formě. Myšlenky a zásady, na kterých je založen kterýkoliv z prvků počítačového programu včetně myšlenek a zásad, na kterých je založeno jeho rozhraní, nejsou chráněny autorským právem podle této směrnice.

3. Počítačový program je chráněn, pokud je původní, v tom smyslu, že je vlastním duševním výtvořem autora. Pro stanovení způsobilosti k ochraně není uplatňováno žádné jiné kritérium.“

Směrnice 2001/29

- 6 Devátý a desátý bod odůvodnění směrnice 2001/29 uvádějí:

„Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí vycházet z vysoké úrovně ochrany, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořiny zásadní. Jejich ochrana napomáhá zajistit udržení a rozvoj tvořivosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a široké veřejnosti. Duševní vlastnictví bylo proto uznáno za nedílnou součást vlastnictví.

Mají-li autoři nebo výkonní umělci pokračovat ve své tvůrčí a umělecké činnosti, musí dostat za užití svého díla přiměřenou odměnu, stejně jako výrobci, mají-li tuto činnost financovat. Investice vyžadovaná na produkci výrobků, jako jsou zvukové záznamy, filmy nebo multimediální výrobky, a služeb, jako jsou služby na požádání, jsou značné. Odpovídající právní ochrana duševního vlastnictví je nezbytná pro zajištění dostupnosti takové odměny a pro možnost uspokojivé návratnosti takové investice.“

- 7 Dvacátý a dvacátý třetí bod odůvodnění směrnice 2001/29 upřesňují:

„Tato směrnice je založena na zásadách a pravidlech již stanovených ve směrnících platných v současné době v této oblasti, zejména ve [směrnici 91/250], přičemž tato směrnice uvedené zásady a pravidla rozvíjí a dává je do souvislosti s informační společností. Není-li v této směrnici stanoveno jinak, neměla by být touto směrnicí dotčena ustanovení [výše uvedené směrnice].

[...]

Tato směrnice by měla pokračovat v harmonizaci práva autora na sdělování veřejnosti. Tímto právem by se v širokém smyslu mělo rozumět veškeré sdělování veřejnosti nepřítomné v místě, ze kterého sdělování vychází. Toto právo by mělo zahrnovat jakékoli sdělování nebo přenos [jakýkoli přenos nebo další přenos] díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání. Toto právo by nemělo zahrnovat žádné jiné úkony.“

8 Článek 1 směrnice 2001/29 stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na právní ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci vnitřního trhu, a to se zvláštním zřetelem na informační společnost.

2. S výjimkou případů uvedených v článku 11 nejsou touto směrnicí dotčeny a nijak ovlivněny stávající předpisy Společenství týkající se:

a) právní ochrany počítačových programů;

[...]“

9 Podle čl. 2 písm. a) směrnice 2001/29:

„Členské státy stanoví výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jakýmikoliv prostředky a v jakékoliv formě, vcelku nebo po částech:

a) pro autory v případě jejich děl“.

10 Článek 3 odst. 1 směrnice 2001/29 stanoví:

„Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoli sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.“

Vnitrostátní právní úprava

11 Směrnice 91/250 byla provedena v českém právním řádu zákonem č. 121/2000 Sb., ze dne 7. dubna 2000, o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „autorský zákon“).

12 Podle § 2 odst. 1 tohoto zákona je předmětem práva autorského jakékoli dílo literární a jiné dílo umělecké, které je výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam.

13 Ustanovení § 2 odst. 2 uvedeného zákona uvádí, že se za dílo považuje též počítačový program, je-li původní v tom smyslu, že je autorovým vlastním duševním výtvozem.

14 Podle § 65 uvedeného zákona:

„1. Počítačový program, bez ohledu na formu jeho vyjádření, včetně přípravných koncepčních materiálů, je chráněn jako dílo literární.

2. Myšlenky a principy, na nichž je založen jakýkoli prvek počítačového programu, včetně těch, které jsou podkladem jeho propojení s jiným programem, nejsou podle tohoto zákona chráněny.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

15 Dne 9. dubna 2001 požádala BSA jakožto občanské sdružení Ministerstvo kultury o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy majetkových autorských práv k počítačovým programům podle § 98 autorského zákona. BSA vymezila rozsah těchto práv v dopise ze dne 12. června 2001.

16 Tato žádost byla zamítnuta, stejně jako rozklad podaný proti tomuto zamítnutí. BSA poté proti těmto rozhodnutím podala žalobu k Vrchnímu soudu v Praze.

17 Po zrušení obou zamítavých rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, jemuž byla věc postoupena, přijalo Ministerstvo kultury dne 14. dubna 2004 nové rozhodnutí, jímž žádost BSA opětovně zamítlo. Posledně uvedená pak podala rozklad k ministrovi kultury, který uvedené zamítavé rozhodnutí zrušil.

- 18 Dne 27. ledna 2005 přijalo Ministerstvo kultury nové rozhodnutí, jímž žádost BSA znovu zamítlo zejména z důvodu, že autorský zákon chrání pouze strojový a zdrojový kód počítačového programu, a nikoliv výsledek zobrazení programu na obrazovce počítače, jelikož se na grafické uživatelské rozhraní uplatňuje toliko ochrana proti nekalé soutěži. Ministerstvo kultury dále poukázalo na to, že kolektivní správa počítačových programů je sice teoreticky možná, nicméně povinná kolektivní správa nepřipadá v úvahu a dobrovolná kolektivní správa je neúčelná.
- 19 BSA podala proti tomuto rozhodnutí rozklad, který byl zamítnut rozhodnutím ministra kultury ze dne 6. června 2005. Po tomto zamítnutí napadla BSA posledně uvedené rozhodnutí u Městského soudu v Praze. Ve své žalobě BSA tvrdila, že se definice počítačového programu zakotvená v § 2 odst. 2 autorského zákona vztahuje i na grafické uživatelské rozhraní. Podle jejího názoru je počítačový program vnímatelný ve dvou rovinách, a to jak ve strojovém či zdrojovém kódu, tak i ve způsobu komunikace (komunikační rozhraní).
- 20 Jelikož Městský soud v Praze žalobu BSA zamítl, podala BSA kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. BSA má za to, že počítačový program je předmětem užití v případě svého zobrazení na uživatelských obrazovkách, a že v důsledku toho musí být toto užití chráněno autorským právem.
- 21 Jelikož měl Nejvyšší správní soud pochybnosti ohledně výkladu ustanovení směrnic 91/250 a 2001/29, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba čl. 1 odst. 2 směrnice [91/250] vykládat tak, že pro účely autorskoprávní ochrany počítačového programu jakožto autorského díla podle uvedené směrnice

se ‚vyjádřením počítačového programu v jakékoliv formě‘ rozumí také grafické uživatelské rozhraní počítačového programu nebo jeho část?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, představuje televizní vysílání, jímž je veřejnosti umožněno smyslové vnímání grafického uživatelského rozhraní počítačového programu nebo jeho části, ovšem bez možnosti tento program aktivně ovládat, sdělování autorského díla nebo jeho části veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice [2001/29]?”

K pravomoci Soudního dvora

- ²² Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že vznik skutkových okolností ve sporu v původním řízení předcházel přistoupení České republiky k Evropské unii. První rozhodnutí Ministerstva kultury totiž nese datum 20. července 2001.

- ²³ Nicméně poté, co BSA využila několika procesních prostředků, přijalo Ministerstvo kultury dne 27. ledna 2005 nové rozhodnutí, kterým žádost BSA opět zamítlo. Vzhledem k tomu, že BSA toto nové rozhodnutí napadla rozkladem u ministra kultury bezúspěšně, zahájila za účelem jeho zrušení řízení u předkládajícího soudu.

- 24 Je třeba poukázat jednak na to, že rozhodnutí napadené v původním řízení bylo vydáno po datu přistoupení České republiky k Unii, že upravuje situaci do budoucna, a nikoli do minulosti, a jednak na to, že vnitrostátní soud položil Soudnímu dvoru otázky týkající se právních předpisů Unie použitelných ve sporu v původním řízení (viz rozsudek ze dne 14. června 2007, Telefónica O2 Czech Republic, C-64/06, Sb. rozh. s. I-4887, bod 21).
- 25 Jakmile se předběžné otázky týkají výkladu práva Unie, Soudní dvůr rozhodne, aniž by se v zásadě musel zabývat okolnostmi, které vnitrostátní soudy přiměly k položení otázek Soudnímu dvoru a za kterých zamýšlejí použít ustanovení práva Unie, o jehož výklad jej požádaly (viz rozsudek ze dne 5. prosince 1996, Reisdorf, C-85/95, Recueil, s. I-6257, bod 15, a výše uvedený rozsudek Telefónica O2 Czech Republic, bod 22).
- 26 Jinak by tomu bylo pouze v případech, kdy by buď ustanovení práva Unie, o jehož výklad byl Soudní dvůr požádán, nebylo použitelné na skutkové okolnosti sporu v původním řízení, které nastaly před přistoupením nového členského státu k Unii, nebo by bylo zjevné, že uvedené ustanovení nelze použít (výše uvedený rozsudek Telefónica O2 Czech Republic, bod 23).
- 27 Tak tomu přitom v projednávaném případě není. V důsledku toho má Soudní dvůr pravomoc k výkladu ustanovení směrnice uváděných předkládajícím soudem a na otázku položené tímto soudem je třeba odpovědět.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 28 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda grafické uživatelské rozhraní počítačového programu je formou vyjádření tohoto programu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250, a zda se na něj tudíž vztahuje autorskoprávní ochrana počítačových programů, jak vyplývá z této směrnice.
- 29 Směrnice 91/250 pojem „vyjádření počítačového programu v jakékoliv formě“ nedefinuje.
- 30 Za těchto podmínek musí být uvedený pojem vymezen s ohledem na znění a kontext ustanovení čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250, v nichž se tento pojem objevuje, jakož i ve světle jak cílů celé této směrnice, tak i mezinárodního práva (viz obdobně rozsudek ze dne 16. července 2009, Infopaq International, C-5/08, Sb. rozh. s. I-6569, bod 32).
- 31 V souladu s čl. 1 odst. 1 směrnice 91/250 jsou počítačové programy chráněny autorským právem jako literární díla ve smyslu Bernské úmluvy. Odstavec 2 tohoto článku rozšiřuje tuto ochranu na vyjádření počítačového programu v jakékoliv formě.

- 32 První věta sedmého bodu odůvodnění směrnice 91/250 uvádí, že pro účely této směrnice se „počítačovým programem“ rozumí programy v jakékoliv formě, včetně těch, které jsou součástí technického vybavení (hardware).
- 33 V tomto ohledu je třeba odkázat na čl. 10 odst. 1 Dohody TRIPS, který stanoví, že počítačové programy, ať již ve zdrojovém nebo strojovém kódu, budou chráněny jako literární díla podle Bernské úmluvy.
- 34 Z toho vyplývá, že zdrojový a strojový kód počítačového programu jsou formami vyjádření tohoto programu, kterým v důsledku toho přísluší autorskoprávní ochrana počítačových programů podle čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250.
- 35 Předmětem ochrany přiznané touto směrnicí je tudíž jakákoliv forma vyjádření počítačového programu, která umožňuje program rozmnožit v různých počítačových kódech, jako jsou zdrojový a strojový kód.
- 36 Rovněž je třeba zdůraznit druhou větu sedmého bodu odůvodnění směrnice 91/250, podle níž pojem „počítačový program“ zahrnuje rovněž přípravné koncepční práce vedoucí k vývoji počítačového programu za podmínky, že povaha těchto prací v pozdější etapě umožní vytvoření počítačového programu.
- 37 Předmět ochrany směrnice 91/250 proto zahrnuje formy vyjádření počítačového programu, jakož i přípravné koncepční práce, které mohou vést k rozmnožení nebo pozdějšímu vytvoření takového programu.

- 38 Jak uvádí generální advokát v bodě 61 svého stanoviska, jakákoli forma vyjádření počítačového programu musí být chráněna od okamžiku, kdy by její rozmnožení způsobilo rozmnožení samotného počítačového programu, a umožnilo by tak počítači, aby plnil svou funkci.
- 39 V souladu s desátým a jedenáctým bodem odůvodnění směrnice 91/250 je rozhraní ta část počítačového programu, která umožňuje vzájemné propojení a interakci jednotlivých prvků programového a technického vybavení s jiným programovým a technickým vybavením i s uživateli za účelem umožnění jejich náležitého fungování.
- 40 Pokud jde konkrétně o grafické uživatelské rozhraní, jedná se o interakční rozhraní umožňující komunikaci mezi počítačovým programem a uživatelem.
- 41 Za těchto podmínek neumožňuje grafické uživatelské rozhraní rozmnožení tohoto počítačového programu, ale představuje pouze prvek tohoto programu, jehož prostřednictvím uživatelé využívají funkce uvedeného programu.
- 42 Z toho vyplývá, že toto rozhraní není formou vyjádření počítačového programu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250, a že se na něj v důsledku toho nemůže vztahovat zvláštní autorskoprávní ochrana počítačových programů podle této směrnice.
- 43 Nicméně, i když předkládající soud omezil svou otázku na výklad čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250, nebrání tato okolnost tomu, aby Soudní dvůr předkládajícímu soudu poskytl všechny prvky výkladu práva Unie, které mohou být užitečné pro rozhodnutí ve věci, která mu byla předložena, bez ohledu na to, zda uvedený soud tento výklad

v rámci formulace své otázky zmínil, či nikoli (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 26. dubna 2007, Alevizos, C-392/05, Sb. rozh. s. I-3505, bod 64 a citovaná judikatura).

- 44 V tomto ohledu je třeba ověřit, zda se na grafické uživatelské rozhraní počítačového programu může vztahovat obecná úprava autorskoprávní ochrany podle směrnice 2001/29.
- 45 Soudní dvůr rozhodl, že autorské právo ve smyslu směrnice 2001/29 lze uplatnit pouze ve vztahu k dílu, které je originální v tom smyslu, že je vlastním duševním výtvořem autora [viz v tomto smyslu v souvislosti s čl. 2 písm. a) směrnice 2001/29 výše uvedený rozsudek Infopaq International, body 33 až 37].
- 46 V důsledku toho se může na grafické uživatelské rozhraní jakožto na dílo vztahovat autorskoprávní ochrana, pokud je vlastním duševním výtvořem autora.
- 47 Přísluší vnitrostátnímu soudu, aby ověřil, zda je tomu tak ve sporu, který mu byl předložen.
- 48 V rámci svého posouzení musí vnitrostátní soud přihlížet zejména k uspořádání nebo zvláštní konfiguraci veškerých složek, které jsou součástí grafického uživatelského rozhraní, za účelem určení, které z nich splňují kritérium originality. K tomu je třeba uvést, že toto kritérium nemůže být splněno v případě těch složek grafického uživatelského rozhraní, které se vyznačují pouze svou technickou funkcí.

- 49 Generální advokát v bodech 75 a 76 svého stanoviska totiž uvádí, že pokud je vyjádření uvedených složek dáno jejich technickou funkcí, není kritérium originality splněno, neboť jednotlivé způsoby provedení myšlenky jsou tak omezené, že daná myšlenka i dané vyjádření jsou zaměnitelné.
- 50 V takové situaci by složky grafického uživatelského rozhraní autorovi neumožňovaly vyjádřit jeho tvůrčího ducha originálně a dospět k výsledku, který by byl vlastním duševním výtvozem tohoto autora.
- 51 S ohledem na předcházející úvahy je na první položenou otázku třeba odpovědět, že grafické uživatelské rozhraní není formou vyjádření počítačového programu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250, a že se na něj nemůže vztahovat autorskoprávní ochrana počítačových programů podle této směrnice. Na takové rozhraní se však může vztahovat jakožto na dílo autorskoprávní ochrana podle směrnice 2001/29, pokud je toto rozhraní vlastním duševním výtvozem autora.

Ke druhé otázce

- 52 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda televizní vysílání grafického uživatelského rozhraní představuje sdělování autorského díla veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.
- 53 V souladu s uvedeným článkem poskytnou členské státy autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.

- 54 Z dvacátého třetího bodu odůvodnění směrnice 2001/29 vyplývá, že pojem „sdělování veřejnosti“ je třeba chápat v širokém smyslu. Takový výklad se krom toho ukazuje jako nezbytný pro dosažení hlavního cíle uvedené směrnice, kterým je – jak vyplývá z devátého a desátého bodu jejího odůvodnění – zavedení vysoké úrovně ochrany mimo jiné ve prospěch autorů, která jim umožní obdržet přiměřenou odměnu za užívání jejich děl, zejména v případě jejich sdělování veřejnosti (rozsudek ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, Sb. rozh. s. I-11519, bod 36).
- 55 Z toho vyplývá, že televizní vysílání díla je v zásadě jeho sdělováním veřejnosti, přičemž autor díla má výlučné právo udělit k takovému sdělování veřejnosti svolení nebo je zakázat.
- 56 Mimoto z bodu 46 tohoto rozsudku vyplývá, že grafické uživatelské rozhraní může být vlastním duševním výtvozem autora.
- 57 Pokud je však v rámci televizního vysílání pořadu zobrazeno grafické uživatelské rozhraní, je toto grafické uživatelské rozhraní televizním divákům sdělováno tak, že jej přijímají pouze pasivně, bez možnosti do něj zasáhnout. Televizní diváci nemohou využívat funkci uvedeného rozhraní, kterou je umožnit interakci mezi počítačovým programem a uživatelem. Vzhledem k tomu, že prostřednictvím televizního vysílání není grafické uživatelské rozhraní zpřístupněno veřejnosti způsobem, který by osobám z řad veřejnosti umožňoval přístup k zásadnímu prvku, jímž se rozhraní vyznačuje, totiž interakci s uživatelem, nedochází ke sdělování grafického uživatelského rozhraní veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.
- 58 V důsledku toho je na druhou položenou otázku třeba odpovědět, že televizní vysílání grafického uživatelského rozhraní nepředstavuje sdělování autorského díla veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.

K nákladům řízení

- 59 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Grafické uživatelské rozhraní není formou vyjádření počítačového programu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů, a nemůže se na něj vztahovat autorskoprávní ochrana počítačových programů podle této směrnice. Na takové rozhraní se však může vztahovat jakožto na dílo autorskoprávní ochrana podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, pokud je toto rozhraní vlastním duševním výtvozem autora.**

- 2) **Televizní vysílání grafického uživatelského rozhraní nepředstavuje sdělování autorského díla veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.**

Podpisy.